

ment, at to Repræsentanter for det staaende Landbrugsudvalg, valgte indenfor eller udenfor dets Midte, vilde være en passende Repræsentation, idet der jo her er Tale om, hvorledes Ulden skal fordeles indenfor en Række bestaaende Virksomheder, og Producenternes Interesse heri er af væsentlig mindre Omfang end de Virksomheders, som skal forarbejde Ulden. Men hvis man mener, det vil være hensigtsmæssigt, at Producentinteresser er stærkere repræsenterede, skal jeg ingen Indvending gøre derimod. Jeg henleder dog Opmærksomheden paa, at denne Uldcentral ikke blot skal fordele Ulden, som er produceret af danske Uldproducenter, men ogsaa anden Uld, og at man derfor maa erkende, at dette er et Forhold, hvori den danske Uldproducent kun har en Hjørneinteresse. Naar det ærede Medlem fra Bjerre i denne Forbindelse fremhævede, at det forekom ham, at Landbruget var for svagt repræsenteret i den overordentlige Kommission, skal jeg tillade mig at sige, at da som bekendt alle Sager, der vedrører Landbruget, og som har Interesse for dets Forbrugere eller Producenter, behandles i det staaende Landbrugsudvalg, som udelukkende bestaar af Landbrugere, mener jeg, at der er sikret Landbrugere en ganske særlig fortrinnsvis Stilling med Hensyn til Bedømmelsen af alle Forhold derigennem, at de tillige er saa stærkt repræsenterede i den overordentlige Kommission som ved tre Medlemmer. Ingen anden Erhvervsinteresse har en saa stor Repræsentation i Kommissionen.

Skønt de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem fra Bjerre ikke giver mig Indtryk af, at denne Sags Behandling vil gaa let, udtaler jeg dog Haabet om, at man her fra dette Tings Side vil se, at denne Sag, som det fra anden Side er fremhævet, indeholder saa mange forskellige Interesser, at det vil være ganske uberettiget, hvis en enkelt Interesse træder saa stærkt og saa ensidigt og saa aggressivt frem, som det kom til Orde i det ærede Medlem fra Bjerres Tale.

Mads Larsen: Der kan jo ikke være nogen som helst Tvivl om, at det er et overordentlig vigtigt og betydningsfuldt Spørgsmaal, vi drøfter, og der er derfor et Forhold, som staar i Forbindelse med, jeg kan gerne sige dette Forslags Forhistorie, som jeg gerne vil søge oplyst i Sagens Interesse. Det er Spørgsmaalet om, hvorfor der ikke allerede for længere Tid siden af den overordentlige Kommis-

sion er fremkommet Forslag vedrørende dette Forhold. Jeg tillod mig — jeg kan ikke længere huske nøjagtigt hvornaar, men jeg tror, det baade er Aar og Dag siden — at rette en skriftlig Henvendelse til den overordentlige Kommission gennem Indenrigsministeriet med Anmodning om at tage Spørgsmaalet om Befolkningens Forsyning med Uldvarer og navnlig ogsaa Spørgsmaalet om Fastsættelse af Maksimalpris paa Uldvarer under Overvejelse, fordi det allerede paa det Tidspunkt stod for mig som et Spørgsmaal, der kunde blive af alvorlig Betydning for vor fremtidige Forsyning med Klædevarer. Nu vil jeg gerne bede et af de Medlemmer af dette Ting, som er Medlem af den overordentlige Kommission, om at oplyse mig om, hvad der har foraarsaget, at man har ventet saa længe i den overordentlige Kommission, inden man fandt sig foranlediget til at tage denne Henstilling til Følge og foretage sig noget i den Anledning; thi det forekommer mig, at enhver, der er bekendt med Forholdene i Landet ogsaa med Hensyn til Mulighederne for at skaffe den fornødne Uld frem af egen Produktion, paa et meget tidligt Tidspunkt maatte kunne se, at det var nødvendigt at træffe Foranstaltninger. Jeg retter derfor det Spørgsmaal til ærede Medlemmer, som er i Stand til at give mig Forklaring derpaa, hvorfor den overordentlige Kommission i Modsætning til, hvad der synes at have været Tilfældet ved andre Lejligheder, har været saa sendrægtig med at gøre Indstilling om dette Spørgsmaal.

Maa jeg i Anledning af Udtalelser, som er fremsatte baade af det ærede Medlem, der talte paa Partiet Venstres Vegne, og af det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, udtale en stillfærdig Advarsel til disse Medlemmer og til de Partier, de repræsenterer, med Hensyn til, at vi overfor den Slags Spørgsmaal idelig skal høre den Tale, som ogsaa ved denne Lejlighed bliver ført frem fra disse Sider, at den fastsatte Maksimalpris ikke er høj nok. Den Maksimalpris, der er fastsat paa Uld, er mellem 4 og 5 Gange højere end den Pris, som før Krigen blev betalt for Uld. Til Trods for de overordentlig høje Priser paa andre Landbrugsartikler, som vi i dette Øjeblik er oppe paa, finder man meget faa, som er højere, selv om de er undergivne fuldkommen fri Omsætning. Det forekommer mig derfor, at det ikke bør have Lov til at staa uimodsagt, at Landbrugets Opfattelse af dette Spørgsmaal er, at vi skulde